

Dorota Nawrocka-Mazurek

Ostróda, st. I, ul. Wyspiańskiego,
wykop 6, gm. loco, woj. olsztyńskie,
AZP 25-26/27

Informator Archeologiczny : badania 30, 274

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

<p>OSTRÓDA, st. I, ul. Wyspiańskiego, wykop 6, gm. loco, woj. olsztyńskie, AZP 25-56/27</p>	<ul style="list-style-type: none"> • późnośredniowieczne umocnienia obronne miasta <p>Ratownicze, przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Dorotę Nawrocką-Mazurek. Finansowane przez inwestora prywatnego. Przebadano powierzchnię 260 m².</p>
<p>Otorowo, st. 41, gm. Szamotuły, woj. poznańskie</p>	<p>patrz: neolit</p>
<p>Parzniew, st. VI, gm. Brwinów, woj. warszawskie</p>	<p>patrz: wczesna epoka żelaza</p>
<p>Pelczyce, st. 2, gm. loco, woj. gorzowskie</p>	<p>patrz: wczesne średniowiecze</p>
<p>PEŁCZYSKA, st. 2, gm. Wartkowie, woj. sieradzkie, AZP 61-47/2</p>	<ul style="list-style-type: none"> • gródek późnośredniowieczny (ok. 1400-2 połowa XV w.) <p>Badania weryfikacyjne, przeprowadzone w dniach od 27 do 31 maja przez prof. dr. hab. Leszka Kajzera (Konservator Zabytków Archeologicznych w Sieradzu). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Sporządzono plan sytuacyjno-wysokościowy stanowiska, wykonano 9 odwiertów o skoku 3 m ręcznym świdrem strzemiączkowym po osi wschód-zachód i wyeksplorowano wykop sondażowy nr I o powierzchni 3 m² (2 x 1,5 m).</p> <p>Wstępnie rozpoznano stratyografię obiektu. Pozyskano 97 ułamków ceramiki naczyniowej, 29 destruktywów kości zwierzęcych i 8 bryłek polepy. Należy sądzić, że w późnym średniowieczu istniała tu, ustawiona zapewne centralnie na sztucznym nasypie, drewniana budowla obronno-rezydencjonalna z zagłębionym na około 0,9 m przyziemem (realizująca prawdopodobnie „wieżowy” model siedziby rycersko-szlacheckiej). Jej otoczenie bezpośrednio przykrywał bruk z eratyków. Obiekt powstał około 1400 r. i był intensywnie używany w I połowie XV w., jego schyłek przypadł zapewne na 2 połowę tego stulecia, a być może na przełom 3 i 4 ćwierci. Wydaje się iż należy go łączyć z rodem Chodowskich herbu Paparona. Stanowisko powinno być zbadane wykopaliskowo zarówno ze względów poznawczych, jak i z powodu zagrożeń (wkopy rabunkowe naruszające strukturę nasypu).</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Łodzi Oddział w Sieradzu. Badania nie będą kontynuowane.</p>
<p>PIOTRKÓW TRYBUNALSKI, st. 12, AZP 74-54/28</p>	<ul style="list-style-type: none"> • miasto lokacyjne późnośredniowieczne i nowożytne (XIII-XX w.) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr mgr. Wiktorię Długoszewską i Janusza Pietrzaka (PSOZ Piotrków Trybunalski). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Badania były kontynuacją nadzoru nad pracami budowlanymi (wykop I), prowadzonymi na przełomie 1994 i 1995 r. na terenie dziedzina dawnego kolegium jezuitów. W sezonie 1996 założono 3 wykopy: II (6,10 x 2,5 m) i III (6 x 2,5 m) w centralnej części dziedzina oraz IV na jego północnym skraju, na przedłużeniu w kierunku wschodnim wykopu I. Łącznie przebadano 48 m² (orientacyjna kubatura: 180 m³).</p> <p>W wykopie II zaobserwowano 2 poziomy moszczonyj drewnem ulicy, biegnącej równoległe do miejskiego muru obronnego, na którego reliktych posadowiona jest główna ściana budynku Nowego Kolegium. Uchwycono również 3 poziomy konstrukcji drewnianych, zalegających na dwóch sąsiadujących ze sobą działkach mieszczących. Granica pomiędzy działkami widoczna była na całej głębokości wykopu. Najniższy poziom nawarstwień kulturowych stanowiło zasypisko studni. W wykopie III zaobserwowano nawarstwienia stanowiące kontynuację nawarstwień z wykopu II – 3 poziomy konstrukcji drewnianych na dwóch działkach. W wykopie IV natrafiono na mur tylny jednotraktowego łącznika kolegium jezuitów, który przeciął nawarstwienia z materiałem nowożytnym, oraz starszy od nich relikw drewnianego budynku, stojącego niegdyś w linii pierzei dzisiejszej ul. Pijarskiej. Wydobyto 930 zabytków ruchomych, głównie fragmentów naczyń glinianych i kafla piecowych. Materiał ten w większości pochodził ze średniowiecznych i wczesnonowożytnych faz użytkowania terenu.</p>